

# הפר דנדי

## מתוך ספרו של ד"ר יהודה דניאלי: "להיות רופא חיות"

הפר דנדי היה פר שיובא מקנדה. הרפתנים טענו שיצר נקודת מפנה בהשבחת העדר הישראלי – בנותיו שפעו יותר חלב מאשר אמותיהן. היה זה פר ענק, צבעו לבן, וכולו הדר. מכיוון שהיה ביקוש רב לזרמתו, העביר אריה המזריע את הפר לקיבוץ דפנה, ושם טיפל בו ושמר עליו מכל משמר. פעמיים בשבוע היה נוהג לחלוב את זרמתו של הפר בעזרת הוואגינה המלאכותית. היחסים בין הפר לאריה היו יוצאים מן הכלל. לעומת זה, כל אימת שזר היה מתקרב לרפת, היה הלה בוטש ברגליו, מכופף את ראשו, כאילו הוא מתכוון לנגח, וקצף היה עולה בפיו. יותר מכל שנא את הרופאים. כאשר הייתי מתקרב לתא שלו, היה נעריך לקרב, ואני רעדתי. כדי לטפל בו כראוי נאלץ אריה להכניסו למכלוא מיוחד וללחוץ את ראשו בתוך עול מיוחד וחזק. אריה סיפר לי שדנדי הספיק כבר להרוס שני עולים.

ביום שבו הודיע לי אריה בקול בוכים שעלי לבוא בדחיפות כדי לטפל בדנדי שנפצע, כבר סיימתי את העבודה השגרתי. לא הייתה ברירה, עליתי על הפורד הישנה ונסעתי לקיבוץ דפנה. אריה המתין בחדר המעבדה הקטן הצמוד למכלאה. בדמעות סיפר לי שאורח בא לבקר בקיבוץ, ותוך כדי סיור במשק הגיע למכלאה. דנדי, שאינו אוהב זרים, הרשה לו להתקרב עד הגדר, ואז התפרץ לעברו בשצף קצף. האורח ברח כל עוד נפשו בו, אך דנדי נפגע בראש, וחלק מהעור באזור שמעל העין נקרע. צריך לתפור את הפצע, ודנדי, שראה אותי מתקרב, הבין מיד במה מדובר, ונעריך לקרב. אריה הרגיע אותו וביקש ממני להתרחק מן המקום. כאשר ניסה להכניסו לעול, סירב דנדי הפיקח לעשות זאת. שעה שלמה ניסה אריה לפתותו, אך לשווא. בסופו של דבר, בעזרת האוכל האהוב עליו, הצליח אריה לכלוא אותו. דנדי נראה כמו שמשון לאחר שקוצצו מחלפותיו. ראשו קבוע בתוך העול והוא לא יכול לזוז. כדי לתפור את הפצע היה צורך במתן זריקה מקומית, אך כשקירבתי את המחט לראשו נהם בצורה מאיימת. הזרקתי לו חומר הרגעה כללי, ורק לאחר מכן הצלחתי לאחות את הפצע. קבעתי פגישה עם אריה למחרת כדי לראות מה מצבו של הפר.

למחרת, כאשר הגעתי לדפנה מצאתי את אריה במצב רוח ירוד. נבהלתי מאד, ושאלתי מיד אם מצב הפר הורע. אך אריה הרגיעני – הפר בסדר גמור. המקום אפילו לא תפח, ויש סיכוי שהחלמה תהיה מהירה. אך קרתה תקלה אחרת. אריה נהג לערבב את הזרמה של דנדי בחלב ובחלמון ביצים ואת התערובת שמר במקרר. כאשר ניגש אל המקרר לא מצא את הזרמה שהייתה מיועדת להזרעת הפרות במשך שבוע שלם. הצעתי לאריה שנלך לברר יחד מה קרה לזרמה. הלכנו לרפת ופגשנו את רמה ודן, הרפתנים, הם לא יכלו להסביר את ההיעלמות המסתורית של הזרמה המהולה. רמה נזכר פתאום שלפני יומיים התקבלה

לעבודה נערה צעירה בת שבע עשרה. הנערה עבדה באותו בוקר ברפת, ואריה ואני יצאנו לחפש אותה בחדרה על מנת לברר אם היא יודעת היכן הזרמה.

מצאנו אותה בחדרה, ואריה שאל אותה היכן שמה את כוס הזרמה המעורבת בחלב. בתחילה לא הבינה במה מדובר, אך לאחר הסבר נוסף סיפרה לנו שהייתה צמאה לכן פתחה את המקרר וכשגילתה את כוס ה"חלב", שתתה את הכול. אריה נהג בחוסר טקט ואמר לה, שהיא שתתה את זרמת הפר והרסה לו את שבוע העבודה שלו. הנערה, שנכנסה להיסטריה, פחדה שתתעבר מן הפר. הרגעתי אותה ושכנעתי אותה לנסוע איתי אל הרופא בכפר בלום. ד"ר מרט עשה לה שטיפת קיבה והכול חזר על מקומו בשלום. מאז לא שמעתי על מישהו שחשד שהתמיסה של אריה היא גוגל מוגל.

